

Academic Article:

Received: 2025-04-14;

Revised: 2026-03-06;

Accepted: 2026-03-09.

สิงคโปร์: พหุลักษณะทางพระพุทธศาสนาในงานฉลองครบ 100 ปี

Singapore: Buddhist Pluralism in the Celebration of a Monastery's 100th Anniversary

พระปลัดระพิน พุทธิสารโร^{*1}, ดิเรก ด้วงลอย², มัลลิกา ภูมธณ³Phrapalad Raphin Buddhisaro¹, Direk Duangloy², Mallika Phumathon³คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย¹มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์³Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Sawan Campus¹Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya University²Faculty of Management Sciences, Nakhon Sawan Rajaphat University³

First/Corresponding, Author's E-mail: raphind@yahoo.com*

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพระพุทธศาสนาในสิงคโปร์กับความเป็นพหุลักษณะ หลากนิกาย แต่ต่างวิถีรวมเป็นหนึ่ง ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเขียนนำเสนอในรูปของบทความวิชาการ ผลการศึกษาพบว่า สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีลักษณะทางกายภาพเป็นเมืองที่มีความทันสมัยเจริญก้าวหน้า แต่ในเวลาเดียวกันก็มีความเป็นพหุลักษณะทางชาติพันธุ์ ความเชื่อทางศาสนาค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในการร่วมฉลองครบ 100 ปี ของวัดหนานไฮเฟยไหลกวนอิม ทำให้เห็นว่า พหุลักษณะทางศาสนาที่มีความเหมือนในลักษณะร่วมทางศาสนา และความแตกต่างกัน โดยมีจุดเชื่อมต่อเป็นพระพุทธศาสนาเถรวาท มหายานและวัชรยานในประเทศสิงคโปร์ที่เข้าร่วมกิจกรรมโดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นพุทธบูชา สืบอายุพระพุทธศาสนาและเรียนรู้ลักษณะเฉพาะทางศาสนาในกันและกัน พร้อมทั้งส่งต่อความทรงจำร่วมในการทำงานเพื่อพุทธศาสนาร่วมกัน ซึ่งปรากฏที่สิงคโปร์ระหว่างวันที่ 17-20 มกราคม พ.ศ. 2567 องค์ความรู้ที่ได้ บทบาทของผู้หญิงกับพื้นที่ทางศาสนาในประเทศสิงคโปร์ ที่เป็นทั้งผู้บริหาร เป็นทั้งนักบวชและผู้เชื่อมศรัทธาชาวพุทธสิงคโปร์ที่ไม่จำกัดด้วยเพศวัยและนิกายเข้าด้วยกัน

คำสำคัญ: สิงคโปร์, พหุลักษณะทางพระพุทธศาสนา, วัด 100 ปี, วัดหนานไฮเฟยไหลกวนอิม

Abstract

This article aims to study Buddhism in Singapore and its pluralism, multi-sectarianism, and different ways of life. The study method uses documents, and related research works and

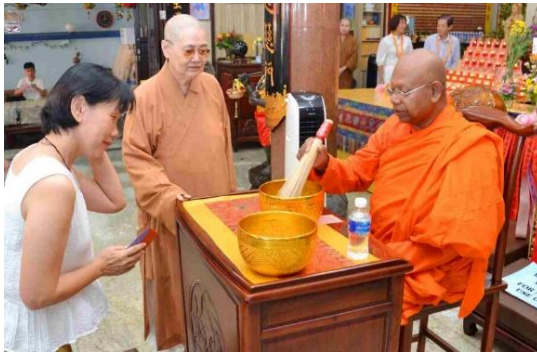


presents it in the form of an academic article. The results of the study conclude that Singapore is a country with physical characteristics that are a modern and advanced city. However, at the same time, it is also a country with ethnic pluralism and relatively high religious beliefs. In particular, the celebration of the 100th anniversary of Nan Hai Fei Lai Guan Yin Temple shows that religious pluralism, which has similarities in religious characteristics and differences, is connected by Theravada, Mahayana, and Vajrayana Buddhism in Singapore. They participated in activities with the aim of paying homage to Buddhism, preserving the life of Buddhism, and learning about the unique characteristics of each other's religions. They also passed on shared memories of working together for Buddhism, which took place in Singapore from January 17-20, 2024. The body of knowledge gained from the article is the role of women in religious spaces in Singapore, as administrators, priests, and connectors of Singaporean Buddhists who are not limited by gender, age or sect.

Keywords: Singapore, Buddhist Pluralism, 100 Years of Monastery, Nan Hi Fai Loei Kuan Yin Monastery

บทนำ

ในช่วงระหว่างวันที่ 17-21 มกราคม พ.ศ. 2567 ผู้เขียนมีโอกาสดำเนินทางต่างประเทศอีกครั้ง ปลายทางเป็นประเทศสิงคโปร์ เพื่อร่วมกิจกรรมการฉลองสมโภชฉลองวัดครบรอบ 100 ปี ของวัดหนานไห่ เพียวไหลกวนอิม เป็นวัดที่มีภิกษุณีหรือสตรีเพศเป็นเจ้าของสำนัก อายุอานามนางภิกษุณีราวประมาณ 80 ปี โดยเป็นวัดเล็ก ๆ ตั้งอยู่บริเวณถนนเกล้งหรือย่านโคมแดงของประเทศสิงคโปร์ โดยมีกิจกรรมฉลองครบรอบ 100 ปี เป็นการสวดมนต์ ฉลอง มีทั้งพระและโยมจากนานาชาติ และชาวพุทธสิงคโปร์ ร่วมยินดีในพิธีการที่วัด กิจกรรมเนื่องต่อประกอบด้วยการเฉลิมฉลองในโรงแรมใหญ่ มีการเชิญท่านผู้ทรงเกียรติ ซึ่งมีนักการศาสนาของประเทศต่าง ๆ ที่สัมผัสด้วยตาก็มีทั้งพระจากประเทศ ภูฏาน เนปาล แล้วก็อินเดีย จีนแผ่นดินใหญ่ ฮองกง ทั้งมหายาน วัชรยาน และอีกกลุ่มหนึ่งมีพระเถระจากศรีลังกา ทั้งที่มีวัดอยู่ในสิงคโปร์ และบินตรงจากศรีลังกา และจากลอนดอน คล้ายกับผู้เขียนเดินทางจากประเทศไทย เป็นต้น ซึ่งในการเขียนบันทึกนี้จะได้นำมาเล่า แบ่งปันประสบการณ์การเดินทาง ประสบการณ์เชิงพื้นที่ เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในสิงคโปร์ รวมทั้งวัดที่เนื่องด้วยผู้หญิงและพื้นที่ทางศาสนาที่ได้พบเห็นในช่วงต้นปี พ.ศ. 2567 ซึ่งจะได้นำเสนอภาพรวมของกิจการพระพุทธศาสนาในประเทศสิงคโปร์ต่อไป

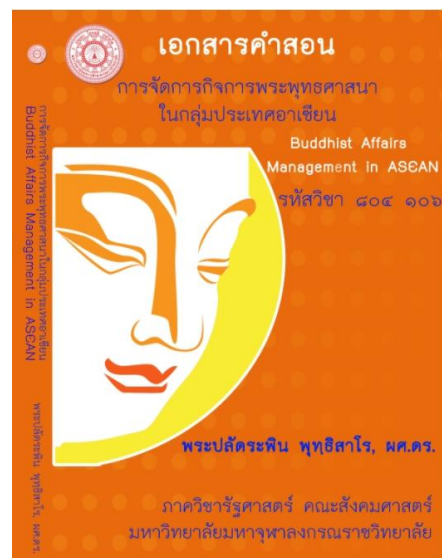
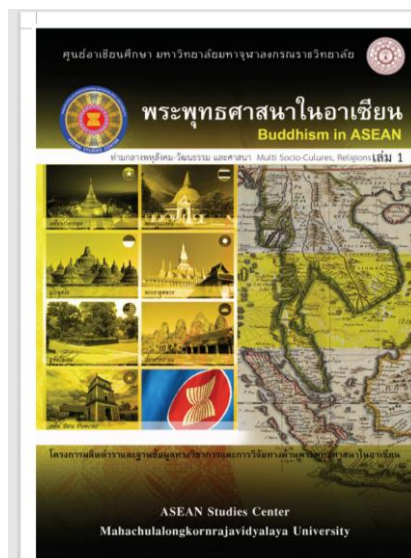


ภาพ 1 Most Venerable Bhikkhuni Shi Miao Xian ประธานจัดงาน 100 ปี และเจ้าอาวาสวัดในปัจจุบัน
ณ วัดหนานโฮ่เพยไหลกวนอิม (ถ่ายโดยผู้เขียนเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2567)

จากภาพ 1 เป็นภาพของเจ้าอาวาสที่เป็นสตรีเพศที่อยู่วัดรักษาพระศาสนามาเป็นเวลาหลายสิบปี จากข้อมูลทำให้ทราบว่า ภิกษุณีมีอายุเกือบแปดสิบปี ซึ่งเดินต้อนรับแขกด้วยความคล่องแคล่ว นับได้ว่า มีสุขภาพกายที่แข็งแรง

พระพุทธศาสนาในสิงคโปร์

ผู้เขียนเคยเขียนมีส่วนร่วมในการผลิตหนังสือเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในอาเซียน ได้สัมผัสเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในหลายประเทศ ในสิงคโปร์เองเป็นอีกประเทศหนึ่งที่เคยมีส่วนร่วม โดยศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในประเทศสิงคโปร์พบข้อมูลว่า พระพุทธศาสนาในประเทศสิงคโปร์เป็นศาสนาที่มีผู้นับถือมากที่สุด โดยมีจำนวนผู้นับถือประมาณ 31.1% ของประชากรใน ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563)



ภาพ 2 ประสบการณ์ของการศึกษาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในอาเซียน

จากภาพ 2 ผู้เขียนมีประสบการณ์ในการศึกษาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในอาเซียน รวมทั้งการบริหารกิจการพระพุทธศาสนาในอาเซียน โดยเฉพาะประเด็นพระพุทธศาสนาในพื้นที่บริเวณประเทศสิงคโปร์



ดังปรากฏในหนังสือชื่อ พระพุทธศาสนาในอาเซีย (ศูนย์อาเซียศึกษา, 2559) และเอกสารประกอบคำสอน การจัดการกิจการพระพุทธศาสนาในอาเซีย (พระปลัดระพิน พุทธิสาร, 2564) ที่ผู้เขียนใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการในระดับรองศาสตราจารย์ เมื่อ 15 มีนาคม พ.ศ. 2564 และได้รับการอนุมัติตำแหน่งทางวิชาการ เมื่อ 15 มีนาคม พ.ศ. 2567 จึงเป็นที่มาของข้อมูลบางประการเนื่องในบทบันทึกเรื่องสิงคโปร์: พหุลักษณะทางพระพุทธศาสนาในงานฉลองครบ 100 ปีในครั้งนี้

ใน ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) ประเทศสิงคโปร์มีประชากรประมาณ 3,276,190 คน โดย 1,087,995 คน (33.21%) ระบุตนเองว่า นับถือพระพุทธศาสนา ซึ่งพระพุทธศาสนาเริ่มต้นในประเทศสิงคโปร์ตั้งแต่สมัย ศรีวิชัย ต่อมาชาวมลายูมุสลิมและชาวจีนโพ้นทะเลได้มาตั้งรกรากอยู่ที่สิงคโปร์ โดยเฉพาะชาวจีนโพ้นทะเลที่ได้นำพระพุทธศาสนาแบบมหายานมาเผยแพร่ด้วย (Chia, 2009; Kuah-Pearce, 2003; Ong, 2005; Wee, 1997) และเป็นศาสนาที่แพร่หลายมากในประเทศสิงคโปร์ ในอดีตประเทศสิงคโปร์ถือเป็นส่วนหนึ่งของ ประเทศมาเลเซีย การแผ่ขยายตัวของพระพุทธศาสนาจึงมีลักษณะเช่นเดียวกันกับประเทศมาเลเซีย และส่วนใหญ่ชาวสิงคโปร์จะเป็นชาวจีนโพ้นทะเล พระพุทธศาสนาแบบมหายานจึงเข้ามามีอิทธิพลพร้อมกับกลุ่มชาติพันธุ์จีนและเป็นที่ยอมรับนับถือจนเจริญรุ่งเรืองและประดิษฐานอย่างมั่นคง สถานภาพของพระพุทธศาสนาแบบมหายานในสิงคโปร์มีพัฒนาการที่ต่อเนื่องมาจนกระทั่งปัจจุบัน โดยมีการปฏิบัติศาสนกิจและการเผยแผ่อย่างจริงจัง โดยการแปลตำราและคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาเป็นภาษาต่าง ๆ การจัดตั้งโรงเรียน อบรมศาสนาจารย์และโรงเรียนสอนพระพุทธศาสนาชื่อว่า มหาโพธิ์ เพื่อจัดการเรียนการสอนพระพุทธศาสนาทุกระดับชั้น การก่อตั้งองค์กรยุวพุทธแห่งสิงคโปร์ขึ้นเพื่อจัดกิจกรรมบรรยายธรรมภาษาต่าง ๆ การจัดกิจกรรมการสวดมนต์ การนั่งสมาธิ การสนทนาธรรมและกิจกรรมอื่น ๆ อันแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนาและความศรัทธาทางศาสนาของชาวสิงคโปร์

จากการที่ชาวจีนมาตั้งรกรากและนำพระพุทธศาสนาแบบมหายานมาเผยแพร่ จึงทำให้วัดพระพุทธศาสนาแบบมหายานแผ่ขยายอย่างมากในประเทศนี้ รวมทั้งสมาคมทางศาสนาซึ่งทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาด้วยการจัดตั้งโรงเรียนสอนหนังสือ นอกจากวัดพระพุทธศาสนาแบบมหายานแล้ว ในสิงคโปร์มีวัดพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท ได้แก่ วัดไทยและวัดของคณะสงฆ์ศรีลังการวมอยู่ด้วย วัดไทยที่สำคัญมี 2 วัด คือ วัดอานันทเมตยาราม สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2479 และทำการปฏิสังขรณ์ใหม่เมื่อปี พ.ศ. 2502 อีกวัดหนึ่งชื่อว่า วัดป่าเลไลยก์ สิงคโปร์ สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2506 และวัดเถรวาทอีกจำนวนหลายวัดที่ผู้เขียนได้เคยเดินทางสำรวจในประเทศสิงคโปร์ (พระปลัดระพิน พุทธิสาร, 2564)

พหุลักษณะทางชาติพันธุ์ในสิงคโปร์

สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ (อดิยศ สรรคบุรานุรักษ์ และศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์, 2561) ด้วยมีกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งจีน มลายู อินเดีย (ทมิฬ) ไทย อินโดนีเซีย เป็นต้น ด้วยเหตุผลว่า สิงคโปร์เป็นดินแดนที่เป็นจุดเชื่อมระหว่างทะเลจีนกับทะเลอินเดีย และถือเป็นทางผ่านของชุมชนนานาชาติหรือชุมชนการค้านานาชาติ ทำให้สิงคโปร์กลายเป็นฮับ (Hub) หรือกลายเป็นศูนย์กลางทางตลาดนานาชาติที่มีสินค้าจากทั่วโลกไหลมาอยู่ที่สิงคโปร์นับแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน และด้วยลักษณะทางกายภาพ

จึงทำให้สิงคโปร์เป็นพื้นที่แห่งหนึ่งที่ต้อนรับผู้คนจากนานาชาติเข้ามาค้าขาย ประกอบอาชีพและตั้งถิ่นฐานนับแต่อดีต กลุ่มชาติพันธุ์จีนและอินเดียที่เข้ามาในยุคอาณานิคม คนไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 วัดไทยที่มีอายุเกินกว่า 100 ปี ในปัจจุบันมีทั้งแรงงานข้ามชาติทั้งฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย พม่า ลาว กัมพูชา เป็นต้น เป็นกลุ่มคนที่เข้ามาแสวงหาอาชีพ ทำงานและตั้งถิ่นฐาน ดังนั้น สิงคโปร์ในปัจจุบันจึงมีลักษณะของความเจริญก้าวหน้าเป็นประเทศที่มีดัชนีทางเศรษฐกิจอันดับต้นของโลกและดัชนีการปลดปล่อยคอร์รัปชันเป็นอันดับต้นของโลกเช่นกัน (สิดา สอนศรี และคณะ, 2559) ซึ่งเป็นความเจริญก้าวหน้าที่มาพร้อมกับความหลากหลายทั้งวัฒนธรรม ศาสนา โดยสามารถสัมผัสได้จากพื้นที่จริงในการเดินทางในครั้งนี้



ภาพ 3 ลักษณะทางกายภาพและสถานที่ประกอบพิธีกรรมของวัดหนานไห่เฟยไหลกวนอิม
(ถ่ายโดยผู้เขียน เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2567)

จากภาพ 3 เป็นลักษณะทางกายภาพของวัดที่คณะของผู้เขียนเข้าร่วมงาน รวมทั้งกิจกรรมที่บริการชาวพุทธผ่านพิธีกรรมการสวดมนต์และกิจกรรมอื่น ๆ ที่ทางวัดจัดขึ้นและมีชาวพุทธมาร่วมงานตามวิถีทางศาสนาและความเชื่อ ซึ่งยืนยันได้ว่า วัดยังเป็นศูนย์กลางทางความเชื่อและชุมชน เป็นจุดยืนหยัดของชาวพุทธในสิงคโปร์ แม้คนส่วนใหญ่ที่มาวัดจะมีลักษณะเหมือนประเทศไทย คือ คนสูงอายุ แต่นั่นเท่ากับยืนยันได้ระดับหนึ่งว่า วัดยังเป็นศูนย์กลางของชุมชน

พหุลักษณะทางพระพุทธศาสนาในการฉลอง 100 ปี

ในการร่วมเดินทางในครั้งนี้ สิ่งที่เห็น ก็คือ (1) วัดหนานไห่เฟยไหลกวนอิม (Nan Hai Fei Lai Guan Yin Monastery) ตั้งอยู่เลขที่ 35 Lorong 27 Geylang Road, Singapore เป็นลักษณะวัดจีนที่มีพื้นที่ไม่กว้างขวางนัก โดยสัมผัสได้ในความเป็นพุทธศาสนาแบบจีน แม้อาคารไม่ใหญ่นัก แต่ทุกอย่างในสิงคโปร์มีพื้นที่จำกัดและราคาแพง (2) เป็นมิติพระพุทธศาสนาของชาวจีนสิงคโปร์ ซึ่งผู้เป็นเจ้าของวัดเป็นชาวจีนฮกเกี้ยนที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในสิงคโปร์แล้วพัฒนาวัดเป็นศูนย์กลางความเชื่อในชุมชนของชาวจีน ภิกษุณีผู้เป็นเจ้าของวัดก็เชื่อมประสานกับชุมชนชาวพุทธนานาชาติ โดยนิมนต์พระจากประเทศจีน (China Mainland) มาพักอาศัย เช่น พระจากซานตง (จีน) รวมถึงชาวฮ่องกง ไต้หวัน เกาหลี อินเดีย เนปาล ภูฏาน อิตาลี (นิกายวัชรยาน) เช่น Ven. Thuptenserpa (2024) จากภูฏาน Ven. Wanchuck (2024) จากเนปาล ซึ่งเป็น



ข้อมูลศาสนสัมพันธ์งานศาสนาในแต่ละประเทศและเป็นความหลากหลายทางพระพุทธศาสนาที่สิงคโปร์ที่ผู้เขียนพบเห็น ทั้งยืนยันว่า สิงคโปร์เองเป็นประเทศที่เปิดรับความหลากหลายภายใต้มิติที่สร้างสรรค์ ส่วนพระพุทธศาสนาเถรวาทประกอบไปด้วยสายเถรวาทจากศรีลังกาที่อยู่ในสิงคโปร์และสายเถรวาทศรีลังกาจากอังกฤษที่ผู้เขียนสนทนาคด้วย เช่น Ven. Tawalama Bandudla (2024) ซึ่งมีบุคลิกภาพที่เปิดกว้างและชอบเจรจา รวมทั้งคณะผู้เขียนจากประเทศไทย ประกอบด้วยพระครูโกวิทเขตตานุรักษ์ จากจังหวัดสตูล พระมหาพนรัตน์ อภิขิโว ผู้บริหารสถาบันพระไตรปิฎกศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และสังกัดวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม (วัดโพธิ์ ท่าเตียน) เป็นต้น และพระเถรวาทประเทศไทยจากวัดอนันตมตยารามที่อยู่ในประเทศสิงคโปร์ เช่น พระมหาอำนาจ กุลยาณเมธี (2567) พระมหาเดชทวี สุขเมธี (2567) ทั้งคู่เป็นเปรียญธรรม 9 ประโยค จากสำนักเรียนวัดสร้อยทอง ผู้เขียนสังเกตการณ์และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีกิจกรรมที่เนื่องด้วยการสวดแบบมหายานกับการสวดในแบบเถรวาท ทำให้เห็นความแตกต่างที่ลงตัวและการปรับตัวเข้าหากัน โดยศาสนิกส่วนใหญ่จะเป็นคนสิงคโปร์ ทั้งคนจีนจากฮ่องกงและจีนแผ่นดินใหญ่ ซึ่งสามารถเข้ากันได้ด้วยดี เช่น (ก) การใช้ภาษาจีนและภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเชื่อมประสานกันและกัน (ข) ภาษาศาสนา อันหมายถึง ภาษาของมนต์ที่ใช้สวดในพิธีกรรม โดยนิยามมหายานใช้ภาษาจีน นิยามวัชรยานใช้ภาษาสันสกฤต และนิยามเถรวาทใช้ภาษาบาลี ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะปรับตัวเข้ากันได้ (ค) วัฒนธรรมอาหารที่เป็นอาหารจีน การตั้งเครื่องบูชาหน้าโต๊ะหมู่ที่อลังการและจำนวนมาก ซึ่งแตกต่างกับวิถีของชาวเถรวาท แต่ทั้งหมดเป็นการเรียนรู้และภาพลักษณ์ที่อ่อนโยน เป็นมิตรต่อกันจากการปรับตัวเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งเป็นเครื่องมือในการเชื่อมประสานกันและกัน ซึ่งเกิดขึ้นที่สิงคโปร์ผ่านความเป็นพหุลักษณะทางศาสนาในครั้งนี้

ความแนบแน่นระหว่างศาสนากับสังคมสิงคโปร์

จากการสังเกตการณ์พระพุทธศาสนาในประเทศสิงคโปร์ จะพบจุดเชื่อมความเป็นพหุลักษณะทางชาติพันธุ์ หมายความว่า เมื่อชาวพุทธด้วยกันเข้าไปในพื้นที่ของศาสนสถานของนิกายอื่นจะไม่รู้สึกเคอะเขิน เพราะความเป็นพระพุทธศาสนาด้วยกัน หรือแม้แต่ศาสนาอื่น ทั้งศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลามและศาสนาพราหมณ์-ฮินดูที่มีอิทธิพลอยู่ในประเทศสิงคโปร์ก็มีความเกาะเกี่ยว เชื่อมประสานระหว่างกันและกัน เป็นพหุวัฒนธรรมหลอมรวมอยู่ด้วยกันอย่างเป็นปกติ ประสานรวมเป็นสิงคโปร์ในแบบพหุลักษณะดังที่ปรากฏ ดังนั้น การอยู่ร่วมกันของพหุลักษณะทางศาสนา เคารพในกันและกันตามความเชื่อในศาสนาของตัวเองอย่างเคร่งครัด จึงทำให้สิงคโปร์มีการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ไม่เบียดเบียนรุกรานหรือคุกคามเมื่อเทียบกับประเทศอื่นที่นับถือศาสนาแตกต่างกัน จนกลายเป็นความขัดแย้งและสงครามดังปรากฏในหลายพื้นที่ดังเช่นปัจจุบัน ดังนั้น สิงคโปร์จึงถือเป็นต้นแบบของความแตกต่างหลากหลายทางศาสนาและชาติพันธุ์ แต่ในเวลาเดียวกันก็หลอมสร้างจนกลายเป็นเนื้อเดียวกันภายใต้ความเป็นสิงคโปร์ ตามที่ผู้เขียนได้เข้าร่วมสัมผัส สังเกตการณ์และบันทึกไว้ในหนังสือ (พระปลัดระพิน พุทธิสาร, 2564)



ภาพ 4 กิจกรรมงานเฉลิมฉลอง 100 ปี วัดหนานไฮเฟยไหลกวนอิม
(ถ่ายโดยผู้เขียน เมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2567)

จากภาพ 4 ผู้เขียนร่วมกิจกรรมทางศาสนา โดยมีพระสงฆ์ชาวพุทธนานาชาติเข้าร่วมงานเฉลิมฉลองวัด 100 จำนวนมาก ทั้งฝ่ายนักบวชเถรวาท มหายานและวัชรยานได้เข้าร่วมแสดงความยินดี สวดมนต์ฉันอาหาร/รับอาหารอาหารและถ่ายรูปหมู่ร่วมกันเพื่อยืนยันการคงอยู่ของพระพุทธศาสนาในประเทศสิงคโปร์นับแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน



ภาพ 5 ผู้เขียน พระมหาอำนาจ กุลยานเมธี ป.ธ. 9 และพระมหาเดชวิ สุเมธี ป.ธ. 9
ในงานเฉลิมฉลอง 100 ปี วัดหนานไฮเฟยไหลกวนอิม ในภาคกลางคืน
(ถ่ายโดยผู้เขียนเมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2567)

จากภาพ 5 ผู้เขียนได้พบกันกัลยาณมิตรที่วัดอานันทเมตตาราม คือ พระมหาอำนาจ กุลยานเมธี (2567) ในงานฉลองวัดครบ 100 ปี รวมทั้งการเยี่ยมชมกิจการวัดเถรวาทที่วัดอานันทเมตตารามฯ และพบพระมหาเดชวิ สุเมธี (2567) พระอาจารย์บาบู่ ซึ่งทำหน้าที่ในการดูแลวัดและบริหารกิจการพระพุทธศาสนาในคราวครั้งนั้นเพื่อเก็บข้อมูลพื้นที่ของวัดเถรวาทในประเทศสิงคโปร์ในด้านจำนวนและสัดส่วนพระภิกษุสงฆ์ที่อยู่ประจำในประเทศ รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมและการสร้างเครือข่ายระหว่างพระพุทธรูปมหายานกับเถรวาทในการทำกิจกรรมร่วมกันดังที่ปรากฏในครั้งนี้



ภาพ 6 รัฐมนตรีอาวุโสของสิงคโปร์ พร้อมแขกที่รับเชิญเข้าร่วมงานและแสดงความยินดีกับทางวัดในโอกาสครบรอบ 100 ปี
ณ วัดหนานไห่เฟยไหลกวนอิม (ถ่ายโดยผู้เขียนเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2567)



ภาพ 7 หน่วยงานราชการระหว่างประเทศและทูตศรีลังการ่วมแสดงความยินดีกับทางวัดในโอกาสครบรอบ 100 ปี
ณ วัดหนานไห่เฟยไหลกวนอิม (ถ่ายโดยผู้เขียนเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2567)



ภาพ 8 คณะสงฆ์ชาวพุทธร่วมงาน 100 ปี ณ วัดหนานไห่เฟยไหลกวนอิม
(ถ่ายโดยผู้เขียนเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2567)



ภาพ 9 กิจกรรมทางพระพุทธศาสนาเนื่องในโอกาส 100 ปี (ถ่ายโดยผู้เขียนเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2567)



ภาพ 10 สัญลักษณ์อายุ 100 ปี ของวัด โดยมีเค้กเฉลิมฉลองการจัดงานครบ 100 ปี
ณ วัด หนานไห่เฟยไหลกวนอิม (ถ่ายโดยผู้เขียนเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2567)

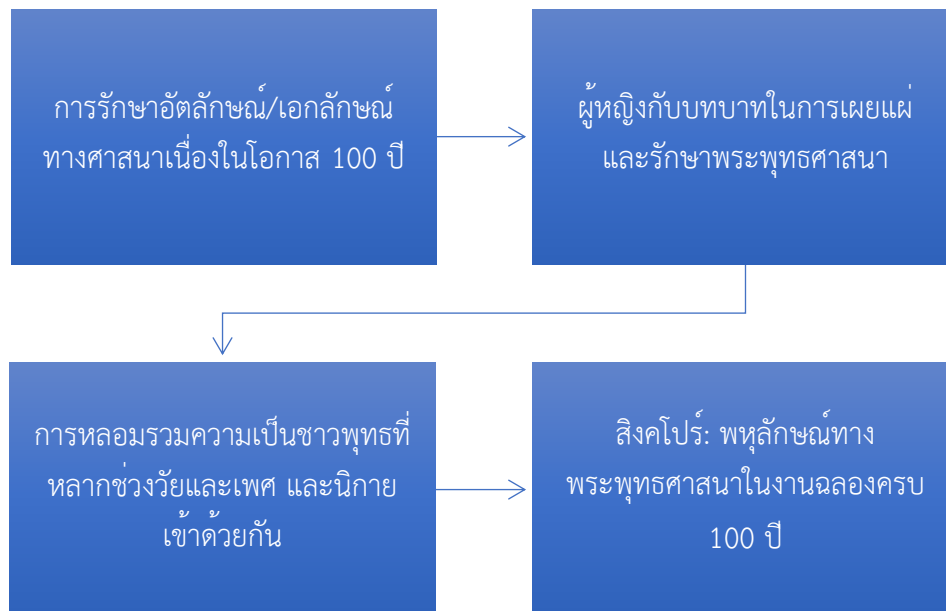


ภาพ 11 การทัศนศึกษาเยี่ยมชมวัดชวงหลิน (Shuang Lin Monastery) ในประเทศสิงคโปร์
ซึ่งทางวัดหนานไต้เพยไหลกวนอิมจัดกิจกรรมทัศนศึกษาเชิงพื้นที่ (ถ่ายโดยผู้เขียนเมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2567)

จากภาพ 6-11 เป็นบรรยากาศในงานฉลองวัด 100 ปี โดยมีคณะสงฆ์นานาชาติและผู้บริหารระดับรัฐมนตรีจากต่างประเทศเข้าร่วมงาน เช่น คณะทูตของศรีลังกา นอกจากนี้ ยังได้จัดนิทรรศการให้เยี่ยมชมกิจกรรมเกี่ยวกับประวัติและพัฒนาการของวัดตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน ซึ่งผู้เขียนก็ได้เดินสำรวจและศึกษาข้อมูลเพื่อเป็นการทวนสอบไปในตัวแล้วเห็นพัฒนาการของวัดตั้งแต่อดีต จึงเป็นที่น่าชื่นใจในกิจกรรมที่ภิกษุณีได้ทำด้วยความมุ่งมั่นและส่งต่อมาถึงปัจจุบัน รวมทั้งเห็นอากัปกิริยาของการต้อนรับของนางภิกษุณีที่แสดงถึงความแข็งแรงและมุ่งมั่นต่อการทำงาน จึงทำให้เห็นบทบาทของผู้หญิงกับการทำงานเพื่อพระพุทธศาสนาและศาสนาในแบบสิงคโปร์ รวมทั้งการนำคณะผู้เดินทางจากต่างประเทศได้ทัศนศึกษาในแหล่งสถานที่สำคัญ เช่น วัดพระธาตุเขี้ยวแก้ว (Buddha Tooth Relic Temple) ย่านแหล่งคนจีน (China Town) วัดชวงหลิน (Shuang Lin Monastery) อ่าวมารีนา (Marina Bay) กับภาพทรงจำสิงโตพ่นน้ำ พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์สิงคโปร์ (National Museum of Singapore) ซึ่งบอกเล่าความเป็นมาตามช่วงเวลาจนกระทั่งมาเป็นรัฐชาติสิงคโปร์ ทั้งหมดเป็นการประกอบรวมความเป็นพระพุทธศาสนา 100 ปี ที่วัดหนานไต้เพยไหลกวนอิมดังปรากฏในการบันทึกการเดินทางในครั้งนี้

องค์ความรู้ใหม่

จากการจัดงานฉลองวัดอายุครบ 100 ปี สะท้อนให้เห็นว่า วัดเป็นส่วนสำคัญของชุมชนมาอย่างยาวนาน โดยมีผู้หญิงเป็นผู้ขับเคลื่อนทั้งการบริหาร การเป็นนักบวชที่เชื่อมโยงทางศาสนาระหว่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภาพได้ ดังนี้



ภาพ 12 พหุลักษณะทางพระพุทธศาสนาในงานฉลองครบ 100 ปี

สรุป

การบันทึกเล่าเรื่องการเดินทางในประเทศสิงคโปร์ที่เนื่องด้วยพระพุทธศาสนาซึ่งมีอายุมากกว่า 100 ปี ผ่านการเฉลิมฉลองวัดหนานไห้เพยโหลกวนอิม เท่ากับเป็นการยืนยันว่า พระพุทธศาสนามีผู้นับถือ สืบสาน รักษาและส่งต่อ โดยมีผู้ดูแลจากคนสู่คน จากรุ่นสู่รุ่น จากนิยายสู่นิยายที่ปรากฏในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเชื่อมต่อกับความเป็นชุมชนพระพุทธศาสนานานาชาติ ดังที่ผู้เขียนได้มีโอกาสเข้าร่วมงานและร่วมแสดงความคิดเห็นในครั้งนี้ อันเป็นสิ่งยืนยันว่า พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตทั้งในส่วนของอาณาจักรศรีวิชัยและอาณาจักรไชยาที่สะท้อนถึงความรุ่งเรืองและความเสื่อมถอยของพระพุทธศาสนาในอดีตในพื้นที่ปลายแหลมมาอยู่อย่างสิงคโปร์ในปัจจุบัน ดังนั้น จากการเดินทางในครั้งนี้จึงนำมาบันทึกเล่าเรื่องเป็นข้อมูลดังปรากฏเพื่อยืนยันการมีอยู่ของพระพุทธศาสนานับแต่อดีตเนื่องมาจนปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- พระปลัดระพิน พุทธิสารโร. (2564). เอกสารคำสอนการจัดการกิจการพระพุทธศาสนาในกลุ่มประเทศอาเซียน. พระนครศรีอยุธยา: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาเดชทวี สุเมธี. (2567). วัดอานันทเมตตยาราม สิงคโปร์. สัมภาษณ์. 20 มกราคม.
- พระมหาอำนาจ กลยาณเมธี. (2567). วัดอานันทเมตตยาราม สิงคโปร์. สัมภาษณ์. 20 มกราคม.
- ศูนย์อาเซียนศึกษา. (2559). พระพุทธศาสนาในอาเซียน (Buddhism in Asean). พระนครศรีอยุธยา: ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สีดา สอนศรี และคณะ. (21 กันยายน 2559). เอเชียตะวันออกเฉียงใต้: การเมือง เศรษฐกิจและการต่างประเทศหลังวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2540-2550). สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2567, จาก https://southeastasia.sac.or.th/subject.php?c_id=8&sj_id=105



- อดิยศ สรรคบุรานุรักษ์ และศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์. (2561). เปอรานากัน: บาบ๋า-ย่าหยามรดกทางวัฒนธรรมสายเลือดลูกผสมมลายู-จีน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. 11 (3), 2740-2755.
- Chia, Jack Meng-Tat. (2009). Buddhism in Singapore: A State of the Field Review. *Asian Culture*. 33 (June), 81-93.
- Kuah-Pearce, Khun Eng. (2003). *State, Society, and Religious Engineering: Towards a Reformist Buddhism in Singapore*. Singapore: Eastern Universities Press.
- Ong, Y. D. (2005). *Buddhism in Singapore: A Short Narrative History*. Singapore: Skylark Publications.
- Ven. Tawalama Bandudla. (2024). Monk from Sri Lanka. *Interview*. 20 January.
- Ven. Thuptenserpa. (2024). Monk from Nepal. *Interview*. 20 January.
- Ven. Wanchuck. (2024). Monk from Nepal. *Interview*. 20 January.
- Wee, V. (1997). Buddhism in Singapore. In Tan, E.S., et al. (eds.). *Understanding Singapore Society*. (pp. 130–162). Singapore: Times Academic Press.